

Angleži in Francozi prodirajo le počasi.

Izgube ogromne na obeh straneh ob reki Somme, kjer so glavni boji zapadne fronte.

Z laške fronte malo novic.

Avstriji in Nemci se hrabro upirajo ruski ofenzivi.

London, 27. jul. — Pravkar semkaj dospelo poročilo avstro-ogrškega vojnega vodstva pravi:

"Italijansko bojno torišče: Sovražnik je podjemalec včeraj po najsilnejši topniški pripravi jugozapadno od Paveseggia od 7. ure zjutraj do 2. ure popoldne neprestano močne napade, ki so bili vsi odbiti. Po kratkem premiku so Italijani s svežimi četami ponavljali svoje napade, ki so trajali do 11. ure zvečer. Naše hrabre čete so se obdržale v vseh svojih postojankah."

Lahi izgubili 1,200 mož.

Berlin, 27. jul. — Avstrijski vojni urad je dopisal sledeče uradno poročilo o vojskovanju na laški fronti:

"V Saranski dolini so italijanski napadi prestali. Topniški dvoboji se nadaljujejo. Dne 24. julija so bile sovojniške izgube pred enim odsekom fronte od 1,200 do 1,300 mož na mrlih in ranjenih."

Avstrijski topovi grmijo.

Berlin, 27. jul. — Italijanski vojni urad naznanil danes med drugim:

"Včeraj je bilo na več odsekih frontov posebno topništvo posebej delovno, gromovi in vsem v Asiaški dolini, zgornji Boitski in Deganski dolini. Nekateri kraji ob doleni Soči so bili tudi bombardirani. Škoda je bila majhna in le nekaj žrtev je naznanjenih."

Cadorna poroča uspehe, seveda.

Rim, čez London, 28. jul. — Italijani so nekoliko pridobili na ozemlju v polomitih, kakor naznanja vojni urad. Po trdem boju z Avstriji, ki so branili Monte Colbriceon, so Italijani razširili svoje postojanke. Avstrijski močni napadi na laške postojanke odsekih dalje zapadno so bili odbiti.

Avstriji napadli 4 luke.

Rim, 29. jul. — Avstrijski zrakoplovi so napadli včeraj jadranske luke Bari, Mola di Bari, Molfetta in Otranto. Dve osebi sta bili ranjeni v Otrantu, pet je bilo usmrčenih in dvajset ranjenih v Molfetti. Nekaj poškodb na poslopih je bilo v Moli di Bari.

Zrakoplovi so leteli visoko, ali nekateri so bili zadeti po izstrelkih lastnega topništva, pravi uradno poročilo.

Ruska fronta.

Dunaj, 27. jul. — Avstro-ogrski vojni urad naznanilo:

"Južno od Leszinowa, dvanajst milj severno od mesta Brody, so se naše čete umeknile za odsek Boldurka pred sovražnikom. Silni ruski napadi v sosesčini Radzivilova, šest milj severovzhodno od mesta Brody,

Ruski napadi brezuspešni.

Dunaj, 30. jul. (Čez London.) — Danes objavljeno dnevno poročilo avstro-ogrškega vojnega vodstva se glasi: "Bitke v vzhodni Galiciji in Volhiniji, zlasti blizu Molodylova, severozapadno od Kolomeje, ter zapadno in severozapadno od Buczacza se nadaljujejo z nezmanjšano silnostjo. Vendar so bili ruski napadi brezuspešni. "Zapadno od Lutsk se je Rusom posrečilo, začasno prodreti v naše okope. Sovražnika smo s protinapadom zopet izgnali."

Turki na gališko fronto.

Sofija, čez Atene in London, 29. jul. — Prvi železniški vlak s turškimi vojakmi je vozil skozi bolgarsko glavno mesto danes, namenjen za gališko fronto.

Priznavajo ruske uspehe.

London, 30. jul. — Uradna naznanila iz avstrijskih in nemških virov priznavajo tri hude udarce za avstro-nemško orožje na vzhodni fronti. V naznanilih se poskušajo podcenjevati ruske uspehe, vendar kažejo, da Rusi bolj in bolj pritiskajo na Lvov, gališko glavno mesto, in Kovel v Volhiniji. Iz poročil centralnih velevlasti je razvidno sledeče:

Ruske čete pod generalom Lečickim so razdelele avstro-nemško prvo kinjo južno od Dnjestra in so zdaj pred drugo, vzhodno od Tlumaca. Med Turji in železnico Rovno-Kovel so bile zadnje avstro-nemške čete prisiljene k umeknitvi čez reko Stohod.

General von Linsingenova armada je izgubila še več zakopov v bojih od moža do moža severozapadno od Kovele.

Zapadna fronta.

London, 27. jul. — Vskovrstno vojskovanje, od topniških dvobojev do spopadov od moža do moža, je značilo današnje bojevanje na zapadni fronti brez znatnega upeha za to ali ono stran.

General Haig ni naznanil nobenih važnih dogodkov od britanski fronti, a je omenil nemške protinapade in še posebej spopade od moža do moža.

Nemško poročilo o bojevanju v tem okrožju pravi, da je bil britanski napad na granatami zapadno od Pozieresa odbit.

Nadalje pravi nemško poročilo, da se je po več tednih zopet začelo bojevanje v odseku Ypres, in da so bili napadi na raznih točkah francoske fronte odbiti.

Britanski uspeh.

London, 28. jul. — Delvillski gozd in zadnje nemške trdnjave v Longuevalu v odseku reke Somme so zdaj popolnoma pod nadzorstvom britanskih čet, kakor naznanja vojni urad. Ti dve točki tvorita ključ do nemškega oporišča v Bapaume. V sosesčini Pozieresa se nadaljuje bojevanje od moža do moža.

Rusi na francoski fronti.

Pariz, čez London, 28. jul. — Nemci so napadli francoske postojanke južno od Sainte Marie Passa v Vogezih in pridobili neko utrbo v prednjih francoskih zakopih, pravi nocaj izdano uradno naznanilo, ki pa pristavlja, da so bili pozneje Nemci izgnani z bajonetom.

Napredek za Francoze na desnem bregu reke Meuse je naznanjen.

Ruski razgledni oddelki so pri Auberivu prodrli v nemške zakope in jih izčistili z ročnimi granatami. Rusi so ujeli nekaj Nemcev.

Borba pred Verdunom.

Nemški glavni stan pred Verdunom,

MNOGO ŽRTEV STRAŠNE VROČINE.

Po vzhodu in osrednjem zapadu Z. D. uprav neznozna vročina ves mesec julij.

Poročila iz raznih mest.

V Chicagu menda največ človeških žrtev. Tudi v New Yorku se potijo.

New York, 27. jul. — Mešanica vročine in izredne vlažnosti je zagrinjala danes ves New York v atmosfero ali vzdruže turške kopeli. Samo enkrat poprej, v juliju 1896, je bila zračna vlažnost večja nego danes doseženi rekord 88 odstotkov. Zdelo se je, da ozračje celo pod žarki vročega solnca oddaja kaplje vlažnosti, ki je sveže poskrobljene vrtnike v kratkem izpremenila v majke krpe, vzela najlepšim slankom njihov kroj in ljudem zadnji ostanek energije, ki jim je še preostal izza pričetka "vročega vala". Poleg tega pa vremenoslovec proukuje, da "pravi vroči val" dospe semkaj iz zapada šele jutri. Toplomer na vsak način po-koči, čeprav se utegne zračna vlažnost zmanjšati. Danes je povzročila neznožno soparico samo vlažnost, kajti toplomer je kazal samo 85 stopinj.

100 stopinj v Chicagu.

Chicago, Ill., 28. jul. — Vladni toplomer na vrhu zaveznega poslopja je zlezel na 100 stopinj ob 12. uri 48 minut pop. in obstal tam osem minut. Ob 8. uri zvečer je kazal še 92 stopinj. Dne 5. jul. 1911 je bila uradna toplotina v Chicagu 102; leta 1901., deset let prej je bila 103.

Veliko žrtev vročine.

Chicago, Ill., 27. jul. — Velika vročina zahteva vsaj 100 človeških žrtev. Včeraj (petek) je vsled vročine v Chicagu umrlo 58 (reci: osemindeset) oseb in nevarno zbolelo 94 oseb. V četrtek je umrlo vsled vročine 18 oseb, torej skupaj v dveh dneh 76. Najvišja temperatura je bila včeraj v Chicagu 97 stopinj ob 2. uri pop., tri stopinje hladnejša nego v četrtek.

Chicago, Ill., 31. jul. — Nad 100 smrtnih slučajev vsled vročine je bilo včeraj.

V drugih mestih.

Cincinnati, O., 27. jul. — Danes je

28. jul. — Nemci obvladujejo položaj na verdunski fronti in je torej francosko upanje na olajšo po anglo-francoski ofenzivi ob reki Somme splavalo po vodi.

Če francoske postojanke pred Verdunom med zadnjim časom niso bile posebno trdo stiskane, ni tega pripisati ofenzivi ob reki Somme.

Te močne francoske trdnjave Nemci nočejo (1) sedaj osvojiti, ker se zadovoljujejo s tem, da obvladujejo verdunsko bojišče. Glavno delo je dovršeno.

"Vojna bo dolgo trajala," je rekel sin generala von Steubena.

Deset milj na vsako stran od Verduna je vsa zemlja razrita, vsa polna žrel in razdejanih strelskih jarkov.

Nemci zelo hvalijo Francoze zaradi njihove hrabrosti.

Angleži in Francozi uspešni.

London, 30. jul. — Nocojšnja uradna naznanila poročajo uspehe za Britance in Francoze.

Britanci so po ljutem spopadu na odseku med Delvillskim gozdom in reko Somme pomaknili svojo linijo naprej vzhodno od Waterlotove farme in Troneške hoste.

Francozi so osvojili nemške zakope med Hardecourtom in Gričem 139 od 300 do 800 metrov daleč.

Balkanska fronta.

Pariz, 28. jul. — Srbske čete so začele ofenzivo proti Bolgarom na Grškem, kakor pravi Havasova brzojavka, dospela semkaj danes iz Soluna.

Srbi so zasedli več višin in obdržujejo svoje postojanke v kljub topniškemu streljanju in protinapadom od strani Bolgarov.

Rusi podijo Turke.

Petrograd, 27. jul. — Ruske čete na kavkaški fronti nadalje zasledujejo umikajoče se Turke, pravi danes izdano naznanilo vojnega urada. V turški trdnjavi Erzincan, katere osvojitve je bila naznanjena včeraj, so Rusi vzeli skladišče vojnih potrebščin. Naznanilo se glasi:

"Kavkaška fronta: Umikajoče se Turke zasledujemo dalje. V Erzincanu smo vzeli skladišče vojnih potrebščin."

bil najbolj vroči dan poletja. Toplomer je kazal ob 1. uri pop. 97 stopinj. St. Louis, Mo., 27. jul. — Toplomer je zaznamoval popoldne 93 stopinj. Vsebinska vlažnosti je znašala 65 odstotkov. Pet smrtnih slučajev vsled vročine je bilo zglasenih.

Milwaukee, Wis., 27. jul. — V mestu zaposleni stavbni delavci so popoldne vsled neznozne vročine povsod prenehali delati.

Oshkosh, Wis., 27. jul. — Toplomer je dosegel danes ob 1. uri pop. z 98 do 100 stopinj svoje najvišje stanje za letošnje poletje. Mnoge tovarne so morale svoja vrata zapreti, ker delavci niso mogli prenašati tamošnje vročine 107 do 109 stopinj. Tudi cestno delo je bilo ustavljeno.

Freeport, Ill., 27. jul. — Izza 40 let je imel Freeport zaznamovati danes svoj najbolj vroči dan. Toplomer je kazal pri doka močni vlažnosti ob 1. uri pop. 101 stopinj.

Rockford, Ill., 28. jul. — Tukajšnja zavezna vremenska postaja je navedla današnjo najvišjo toplotino s 104 stopinjami.

Peoria, Ill., 28. jul. — Vladno preizkušeni toplomeri v Peoriji so zaznamovali danes 11 stopinj ob cestah.

La Salle, Ill., 28. jul. — Toplomeri so kazali danes tukaj 106 stopinj.

Ottawa, Ill., 28. jul. — Danes so tukajšnji uradni toplomeri zaznamovali 107 stopinj.

110 stopinj v Garyju.

Gary, Ind., 27. jul. — Toplomer je kazal danes 110 stopinj v peščenem delu mesta in 105 v drugih delih mesta. Številni delavci v jeklarnah so vsled vročine onemogli. Šest otrok je umrlo v zadnjih dveh dneh.

Mehika.

Washington, D. C., 28. jul. — V notni, izročeni njegovemu tukajšnjemu diplomatskemu zastopniku Eliseo Arredondo, je bil general Carranza nocoj obveščen, da je zavezna vlada Združenih Držav pripravljena, prepustiti nalogo rešitve mejnega vprašanja skupni mednarodni komisiji. Predlog dejanske vlade za imenovanje take komisije se sprejema. Samo naj se polna oblast komisarjev razširi čez meje, določene v mehiški notji z dne 12. julija.

Delo se prične kmalu. Pričakovati je, da Carranzova vlada ne odreče svoje pritrditve temu pogovju. Uradno so torej smeli dati tudi zagotovilo, da bo komisija imenovana in zbrana v Združenih Državah v bližnji bodočnosti. Imenovanje komisarjev je odvisno samo še od prihodnjega odgovora Carranzovega. Če se strinja s predlagano razširitvijo polnomočja komisije, utegne obenem naročiti svojemu poslancu v Washingtonu, naj se posvetuje z g. Polkom, namestnim državnim tajnikom, o kraju in času sestanka.

Avstrija ustregla Wilsonu.

Washington, D. C., 28. jul. — Avstro-ogrski minister zunanjih stvari grof Burian je zagotovil ameriškega poslanika Penfielda, da bo Avstro-Ogrska ugodno odgovorila na predsednika Wilsona osebni poziv glede podpore za pomanjkanje trpeče Poljake na ozemlju zasedanem po Avstriji.

Na polju časti.

London, 27. jul. — Poročnik Otto Parschan, ki je nedavno zbil že osmi sovražni zrakoplov in bil zato odlikovan po nemškem cesarju z redom pour le merite, je bil usmrčen danes v pozračni borbi, tako poročajo Reuterju.

Zopet pošta pridržana.

Berlin (brezlično v Sayville), 27. jul. — Britanska oblastva v Kirkwallu, tako poroča agentura za prekmorske novice, so pridržala pošto s parnikom "Gillis", med vožnjo iz Rotterdam v Indijo, in "Noordam", iz Rotterdam v New York.

BREZ SKRBI

pošljite denar skozi naše posredovanje v staro domovino, ker kljub vojnim zaprekam, se naše pošiljate izplačajo vedno točno.

Kljub temu, da ne dobite pisma od svojcev iz stare domovine, ker je bilo morda isto na onem parniku, ki je prišel v roke Angležem ali Francozom, se ni treba bati, da denar ni na varnem.

Bodite brez skrbi! Dokler vidite naš oglas v listu, ni nobene nevarnosti. Če bi bila kakšna nevarnost, bi mi to v listu objavili.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se s nam pričamo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Po Wireless (brezličnem brzojavu) pošljemo denar v staro domovino, in to naravnost v Avstrijo.

Ako ni pomote ali posebnosti, je

\$25,000,000 ŠKODE PO EKSPLOZIJU.

Skladišča National Storage Co. na otoku blizu New Yorka popolnoma razdejana.

Razno strelivo se razletelo.

Dva mrtva, nad 60 ranjencev. Menda čim nemških zarotnikov.

New York, 30. jul. — Več strašnih razpokov streliva, ki je čakalo na Black Tom Islandu svoje prevoznje na Angleško in Francosko, je napravilo davi stvarno škodo, ki jo cenijo na najmanj 25 milijonov dolarjev. Številno človeških žrtev se do poznega večera ni dalo z gotovostjo dognati. Kolikor je doslej znano, sta bili dve osebi usmrčeni in najmanj dve drugi se pogrešata. Od kakih 60 ranjencev so mnogi zadobili smrtne poškodbe.

V petih državah.

Eksplozije, ki so bile občutiti v petih državah, so se začele s pravcatim brzostreljanjem pušknih nabojev, ki mu je sledilo razpokovanje tisočih šrapnelov, dinamita in drugih raznesnih tvarin. Okolica in voda sta bili na milje naokrog z razletelimi kosi tako-rekoc posejani.

Požar, ki je izbruhnil kmalu po prvi eksploziji, je razdejal 13 ogromnih skladišč trdke National Storage Co., ki je imela tam zloženega blaga v vrednosti 12 do 15 milijonov dolarjev. Strašno to je svetili v odsevu visoko švigajočih plamenov newyorški nebotičniki, ki so bili nekaj minut prej kakor ob potresu v svojih temeljih pretreseni.

Škoda krita z zavarovalnino.

Edmund L. Mackenzie, predsednik trdke National Storage Co., se je vrnil nocoj z ogleda pogorišča in je izjavil, da so imele trdnice naprave na Black Tom Islandu vrednost kakih 7 milijonov dolarjev in da je bilo v skladiščih shranjenega blaga v vrednosti kakih 10 do 12 milijonov dolarjev. Velik del napravljene škode, je rekel, je krit z zavarovalnino.

Strašna moč eksplozije.

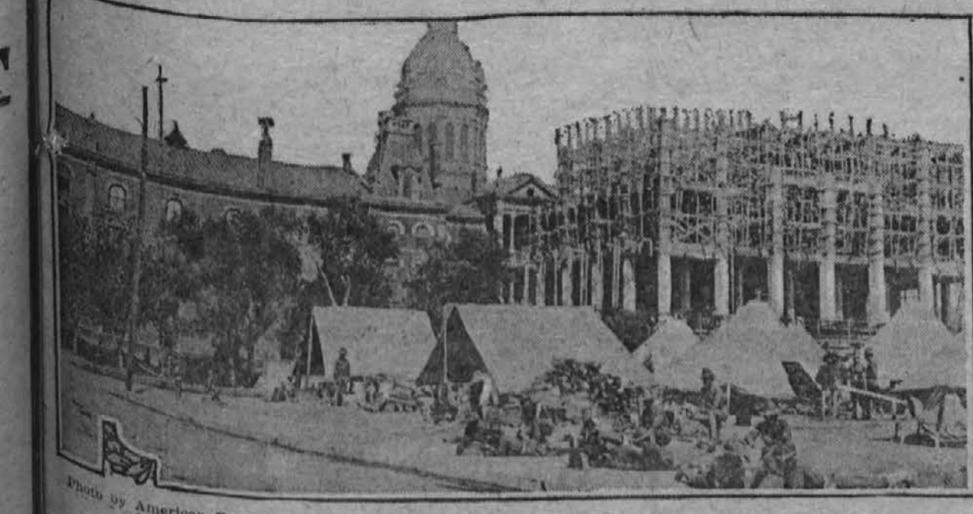
V podstavku kipa svobode na Bedloes Islandu, nasproti Black Tom Islandu, je bilo vsako okno zdrobljeno in skoraj tona težka jeklena vrata so bila dvignjena iz svojih tečajev. Kip sam ni bil poškodovan, čeprav je bil obsipan s pravcatim šrapnelnim ognjem. Prebivavci celega New Yorka in vseh mest v polumeru 25 milj so bili po eksplozijah zbujeni. Policija je prejela v eni uri nič manj nego nad 6,000 telefonskih vprašanj.

Delo zarotnikov?

Washington, D. C., 30. jul. — Pred tremi dnevi je bil urad vladne tajne službe obveščen, da so bili številni Irski zaposleni po nemških agentih, da povzročijo baš tako eksplozijo streliva, kakor se je pripetila v newyorški luki davi. Pravijo, da je v veliko korist Nemčiji, če se uničijo tako ogromne množine streliva baš sedaj, ko ga Angleži in Francozi potrebujejo za uspešno nadaljevanje svoje ofenzive.

Kapitan Fryatt usmrčen.

Berlin (brezlično v Sayville), 28. jul. — Kapitan Chas. Fryatt od Great Western Railway-parnika "Brussels", ki je bil ujet zadnji mesec po nemškem ruševju ter z njegovo ladjo vred odveden v Zeebrugge, je bil po naglem sodstvu ustreljen. Smrtna obsodba je bila izrečena nad kapitanom, ker je poskušal uničiti neki nemški podmorski čoln.

VOJAŠKO TABORIŠČE NA TRGU V MESTU EL PASO, TEX. Na sliki je videti oddelek s strojnimi potrebščinami, utaborjen v sredini mesta.

denar prejet v 3. do 5. dneih. Včasih se pa tudi za delj časa zakasni.

Vsak brzojav, akotudi ima manj kot 6 besed, stane \$4.50, če pa je več kot 6 besed, se računa po 65c od vsake besede in številke posebej.

Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se posluži našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

5 K za...	90	250 K za...	35.00
25 " "	3.75	500 " "	70.00
50 " "	7.25	750 " "	105.00
100 " "	14.00	1000 " "	139.00

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastonj, poštne ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočnem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. I. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Združene države za pol leta...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljate naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 31. jul. — Sijajen uspeh je imel večerajšnji piknik, ki ga je priredilo društvo Vitezov sv. Jurija št. 3 K. S. K. J. povodom 25letnice svojega obstanka v Theilerjevem parku. Udeležba je bila ogromna, postrežba vsestransko vzorna in zabava do pozne noči kar najživljajša. Niti najmanjši nered ni motil prelepe veselice pod milim nebom, na plesišču in keglišču, vsepovsod najlepši red.

Vključ pripekačom žarkom vročega solca — so društveniki po deseti sv. maši junaško korakali na park, z razvito zastavo in neumorno igrajočo godbo na čelu, dočim so se odborniki s častnimi gosti vozili v avtomobilih. Na parku so bili za kosilo pripravljene na raznju pečeni janjci itd.

Največje navdušenje je zavladalo ob polstirih, ko se je ljudstvo zbralo okrog govorniškega odra. Društveni predsednik John N. Pasdertz je pozdravil vse udeležence na pikniku in potem predstavil posamezne govornike. Govorili so: G. Anton Nemanich st., ustanovitelj in prvi predsednik dr. Vit. sv. Jurija; potem g. Paul Schneller, glavni predsednik K. S. K. J., ki se je drage volje odzval vabilu in je prišel iz Chicaga k slavnosti srebrnega jubileja; potem Rev. John Plevnik, naš g. župnik, in nazadnje g. Jos. Zalar, glavni tajnik K. S. K. J. Vsi govori so povzdigovali bratsko ljubezen in sodelovanje v korist in čast narodu ter želi burno pohvalo.

Morda pomeni večerajšnji dan začetek novega prepoveda in procvita društvenega in družabnega življenja med nami, kar Bog daj! Zlasti letos potrebujemo edinosti in sloje in prave bratske ljubezni med nami, kajti letos bomo obhajali še neko drugo 25letnico, namreč srebrni jubilej naše slavne fare sv. Jožefa! In zato je nujno potrebno, da se vsi združimo in si podamo roke za skupno delo.

Do \$500.00 čistega dobička je prinesel večerajšnji piknik v blagajno dr. Vit. sv. Jurija. To je najboljši dokaz, da je bil piknik res imeniten.

Društvo sv. Družine št. 1 D. S. D. priredi piknik v Theilerjevem parku dne 13. avgusta.

— Mnogo žrtev vročine. Sedemnajst človeških žrtev je zahtevala nevarna vročina v Jolietu med zadnjimi tedni do večerajšnjega jutra; in tekom večerajšnjega dne še nadaljnje tri žrtve, kakor čujemo, tako da je vseh skupaj že dvajset, samo v Jolietu in bližnji okolici. Za solničarico bolj ali manj nevarno zbolelih oseb pa je manj. Ves mesec julij je bil vroč; naj-

bolj vroči dan pa je bil baje zadnji petek, ko je kazal toplomer kakih 108 stopinj, a pravijo, da še več. Najbolj trpe delavci v raznih tovarnah, kjer so morali že večkrat med zadnjimi tedni poslati delavce domov zaradi neznosne vročine, ki ji ni bilo enake izza leta 1901.

— Rojak podlegel vročini. Jakob Judnič (Skala), 1151 Broadway, zaposlen v podkvarni (Phoenix Horse-shoe Co.), je v sredo zvečer naglo zbolel in podlegel vročini. Doma je bil iz Ceroveca na Belokranjskem in star nad 60 let. Več o njem ne vemo. Njegov pogreb se je vršil v soboto dopoldne. Počiva naj v miru!

— Omagal je vsled vročine rojak Ženko večeraj pri delu v tovarni za peči, tako da ga so morali prepeljati v bolnišnico sv. Jožefa.

— G. John Grahek ml., ki je nedavno graduiral za civilnega inženjerja na državnem vsučilišču v Urbani, Champaign Co., Ill., je že v državni službi in sicer v Peoriji, Ill., kamor je bil poslan iz Springfielda, da pomaga kot strokovnjak pri delu za povzdigo železniških tirov (track elevation). Tako deloljuben je mladi Grahek, da si ni privoščil niti daljših počitnic po sijajnem dokončanju svojega dolgoletnega učenja.

— Na obisku. V nedeljo so prišli na obisk v Joliet v svojih avtomobilih iz So. Chicaga gg. John Tomicalj, odnotni veletrovec, in John Kralj, kontraktor, ter iz West Pullmana g. Anton Petric. Vsak je pripeljal svojo družino. Dobro došli!

— Gg. Math Bajuk in John Nemanich iz Ottawe, Ill., sta prišla s svojima soprograma na nedeljski piknik dr. Vit. sv. Jurija.

— G. John Končan iz Waukegana, Ill., je bil na obisku v Jolietu tekom zadnjega tedna.

— Zopet v Jolietu. G. Jacob Shega, znan brivec, in soproga sta se po večletnem bivanju na Chisholmu, Minn., zopet povrnila v Joliet koncem zadnjega tedna.

— V bolnišnici sv. Jožefa se nahaja vsled vročinske bolezni 5 let stari William Jurjevich, sin g. Nik. Jurjevicha. Zdravniki pravijo, da kmalu ozdravi.

IZPOD SV. GORE.

(Izvirno poročilo "Slovenec".)

Goriško, jan. 1916.

Ubili!...

Gospod vikarij! Čul sem, da so Italijani tudi Vašo duhovništvo vzeli na piko. Zakaj pa nič ne poročate o dogodkih, n. pr. v "Slovenca"? "Bom poročal," se je zavzel bivši narednik, "obročev mi dajte, da denem glavo vanje, če ne mi razpoci, pa bom pisal?..." Da, pisate, pa vam odleže! — Gospod kurat! Pravijo, da so Italijani tudi Vas obiskali z nešteti granatami in da je precej škode na hišah in cerkvi! Take stvari tijejo vsakemu v kroniko. Zakaj ne pisate v "Slovenca", ker se tako najlaže piše kroniko, članek se odstriže, pa nalepi v spominško knjigo? "Se mi ne ljubi, sem ubiti!..." Gotovo, da smo ubiti, večimani vsi, ki že sedem mesecev gledamo in poslušamo krvavo borenje ob Soči; moja stenska ura že dva meseca počiva, nimam toliko volje, da bi jo navil in pognal, ampak kroniko pisati, je domovinska in duhovsko-uradna dolžnost in ni lepo, če nas poučujejo o dogodkih, ki so se odigrali prav blizu nas, morda celo v duhovnjiki sami, razni tujejezični časniki z Dunaja ali celo iz Berlina. Faktum!, ki so povrhu še netočno poročali in lepa imena naših vasi in sel spakerali, da jih skoro ni bilo mogoče spoznati. Gospodje, ubiti smo... ali zanimanje za zgodbo, veselo in neveselo, naše ožje domovine, za jok in stok nje otrok nam mora ohraniti ono svežost in svobodo duha, da mi to spriti beležimo, ovekovečimo, ohranimo zanamcem, pa že sodobnikom pregnancem, ki se za svoje kraje silno zanimajo, vojakom-domočinom, ki "Slovenca" na fronti berejo, o usodi njihovih krajev očetovske prijateljsko poročamo. Torej poročajmo!...

Odloček bojne kronike.

Bral sem te dni neke župnijske bojne kronike. Kako zanimivo se bere n. pr. to-le:

"Prva sovražna granata je zadel v vasi hišo, kjer so se časih zbirale befo obličene punčke iz mesta... Bile so kakor prvoobhajanke, ali sosedova histrogledna deklica je zasumila, da morda niso niti kristjane!... eN da bi bila o tem dalje poizvedovala, vzela je nekega dne vrc vode in obliha belooblečene punice... Ta krst je v toliko pomagal, da punice ni bilo več, potem ko je granata hišo zapечатila... Zadnja granata v prošlem letu je pa pognala iz hiše, kojo je deloma porušila, dve črnooblečeni gospodični, ki sta v strahu in trepetu skočili skozi malo okence na prosto, dočim so bile tri moške osebe zakopane pod razvalinami, a granata k sreči ni razpocila. Ljudje so bili mnenja, da tudi oni dve gospočni nista bili 'kristjani', nekatere ženske so jima celo privoščile malo 'krščanski' krst granatni, a Bog je dober in usmiljen, pa ji je topot krstil s krstom strahu in trepeta..."

Ob odprtih grobovih.

Sicer je pa vse tukajšnje ozračje nasičeno strahu in, dejal bi, neke podza-

POMAGAJMO REVEZEM V SLOVENSKI DOMOVINI!

Ali ste že kaj darovali v naš sklad za slovenske begunce ter vdove in sirote padlih vojakov slovenskih? Pošljite takoj, da ne pozabite! Darove sprejema: Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill.

vestne groje: Živimo ob odprtih grobovih... Dokler je sovražnik upal zlepa priti v Gorico, je bil dokaj dostojen, a ko mu je spaval up po Soči dol v morje, je postal skrajno nedostojen! Cerkve, samostani, bolnišnice in sedaj še pokopališča: nič več ni varno pred njim!

Na našem lepem pokopališču je že vernih duš dan porušil zid na vzhodni, a za praznike nam je odprl kar tri grobnice na zapadni strani.

Grobnice so porušene, žrhi odprti, vidijo se rakve... pokojnega stavbenika Rossija, pokojne grofinje Strassoldo in pokojnega pl. Matznerja! Pravili so, da sovražnik prizanaša nekaterim hišam v Gorici, n. pr. jezuitskemu samostanu, češ, ker so č. gg. skoro sami Italijani iz kraljestva... Bila je žalibog le pobožna želja ona govoric, a sedaj ima imenovani samostan in njega vrt najmanj trideset granatnih ran, saj po celni sosedni kripti presv. Srca Jezusovega niso prizanesli — Kabrezi!

Nikjer nismo več varni, ne v mestu, ne v bližnji okolici, in vendar nam se na um ne pride, da bi si pomagali kam v zaledje. Navzeli smo se duha naših hrabrih vojakov in izročili usodo svojo v voljo božjo, a pota naša niso pota radovednosti in uživanja, no izključno pota dolžnosti: bivamo kakor v vojašnici pod disciplino razmer, pripravljene na poziv dolžnosti i v smrt...

V Marijinih Toplicah.

"Shujšal si... Pozna se ti skrb in strah in spanja ti manjka gotovo!" me je prijazno hotel hrabriti ali tolažiti ali nemyekaj, moj dobri prijatelj! Hrabititi in tolažiti nas more le zavest stanovske in domovinske dolžnosti, Bog! Vojska pač ne more biti brez vsestranskih žrtev. Sijajna zmaga — zahteva navadno i sijajnih žrtev tudi od nevojaka, osobito v fronti in nje obližju. Debelim se ne, to je res. Vsi smo nekam vitki postali. Moja zimska sukinja, ki se mi je v gorah napeto tesno prilagala, da sem jo mislil razširiti, mi je sedaj prav ohlapna; ne bo treba nam trebusnikom v bližnji prihodnosti misliti na Marijine Vari, kjer se umetno hujšajo, tanjšajo in lepsajo debeli in bogati ljudje; fronta nas bo olepšala, zastoj, saj menda ve, da nismo — bogati!

Tudi g. vojni kurat Don Niko Gilgo me je opozoril, kako ga je fronta stanjšala in olepšala, bil je v početku precej debel ta gospod, a sedaj je kakor novomašnik, pa že dvakrat odlikovan! Bodimo hvaležni fronti za post in askezo, a darujmo vse tudi najmanjše žrtve po rokah Matere Božje Križanemu za rešitev domovine!

Katakombe...

V nedeljo opoldne je sovražnik posebno močno streljal na Št. Peter in Vrtojbo. Njegovi strelji so veljali našemu opazovalnemu balonu. Nanj so poslali Italijani celo vodljivi zrakovlov s strojnimi puškami. Balon je ostal neposkodbovan, dasi je bilo celo obzorje polno šrapnelških oblakov, a strelji iz strojne puške so na Volčji Dragi ranili tri osebe. Seveda so tudi naši šrapneli pokali v bližnji sovražnega zrakovlova, ki se je počasi obrnil v smer, odkoder je prišel, spremljan od nešteti oblakov, ki so žareli v opoldanjem soncu, kakor v večerni zarji... Enako je sovražnik v ponedeljek obstrlelval Sovodnje, Peč in Št. Peter okoli poldne. V Št. Petru je meril po vsej priliki na glavno dovozno cesto in pri tem je zadel z enim strelom v polno neko hišo, ki se je trenutno zrušila in pod razvalinami pokopala gospodično in dve vsakinja, vse tri mrtve. Ostalih ni nihče ranjen. Bili so zunaj hiše v nalašč pripravljenem kritju, a ženske so kuhale obed! Možu, ki je doma iz hamburške okolice, sta ostala dva otročiča, da ga tolažita v veliki preizkušnji. Naj jih potolaži Bog! — Granata je bila 24 cm kalibra!

Mi pa smo postali previdni. Izpraznili smo klet, ocedili, pobelili in razkužili smo jo. Ob ponovnih napadih — se skrijemo v katakombe!... Sicer pa: najboljši brambni zid je Marija, je pridigal junaški kapucin P. Janez! Bog in Marija z nami!

Vaš Dr. Marijan.

ARTILJERJSKI DVOBOJ.

(Pt. Jerina, enol. prostovoljec.)

Bilo je 22. marca. Prekrasno pomladansko jutro, prvo, ki sem je doživel v svojem enomesečnem bivanju na bojnem polju. Zelo se mi je to jutro podobno onim, ko sem še brezskrbno hodil po Močilniku, zatopljen v krasoto narave, in občudoval stvarstvo Vsemogočnega, ki je v svoji neskončni dobrotljivosti obdaril človeka s tako krasno naravo. Taki in enaki spomini so za človeka, ki se je na bojnem polju že kar udamačil, hujši nego smrt od sovražne krogle.

Radi sovražne premoči smo morali menjati naše postojanke. Izbrali smo si prostor, ki se nam je zdel po svoji naravni legi kakor izbran za naše havbice. Začeli smotakoj z ognjem. Ka-

kor v poletnih dnevih, ko se prevleče nebo s temnimi oblaki, iz katerih šviga bliski, ki jim sledi gromenje in temu toča, ki potolče ponosno proti nebu kipeče zlato klasje na polju, tako smo bili tudi mi naenkrat obdani od oblaka dima, ki je nastal vsled hitrega streljanja, in svinčena toča granat in šrapnel, ki se je vsipala iz naših havbic, je neusmiljeno razsajala med vojaki sovražnih čet. Govorilo se ni nič, znamenaja se je dajala samo z rokami. Vsak izmed nas je delal z naporom vseh sil, da nas je obljubil pot, kajti vsi smo vedeli, da je izid današnje ljute bitke odvisen skoraj samo od naših havbic.

Skoraj celo uro je trajalo gromenje topov, ne da bi bili sovražniki izsledili naše postojanke. Sovražne granate in šrapnele smo videli padati kilometer v stran. Bili smo prepričani, da nas ne izslede; v tej misli nas je zlasti utrdilo dejstvo, da se je sovražni ogenj vedno bolj oddaljeval od nas, mesto da bi se nam bližal. Toda naenkrat zaslišimo tik za našimi hrbiti strašen pok: udarila in razletela se je sovražna granata. Tej je sledila druga, tretja itd. Ker je po prvi trajalo celih pet minut, predno je priletela druga, smo si že mislili, da so sovražniki samo slučajno namerili semkaj. A ko je priletela druga granata in so ji čimdalje hitreje sledile nadaljnje, smo videli, da so nas izsledili.

Sovražnik je dobro meril: razen treh prvih so vse naslednje eksplodirale v naši neposredni bližini. Sto korakov v stran smo imeli spravljene konje. Človek bi mislil, da se bodo vsled strašnega, neprestanega pokanja iztrgali in razbežali na vse strani. A tako so že vajeji bojnega hruma, da se niti ne ganejo, pa naj še tako grme naši in sovražni topovi v njihovi neposredni bližini. Seveda so taki le konji, ki so že dalj časa na bojišču.

Najprej so padale sovražne krogle za nami, potem so udarjale v prostor med baterijo in konji in padale tudi sredi med konje. Pretresljiv je bil pogled na težko ranjene konje, ki so se borili s smrtjo: težko so hropili, iz gobca in nosnic jim je pritekla kri, pogledi so se užigali in ugašali, udje so se za trenotek zganili in zopet obstali — vse to je pričalo, da smrt ni daleč. Hotel sem jim skrajšati strašno trpljenje — bili so trije — ter jim iz revolverja poslati odrešilno kroglo. Toda tisti trenotek so začele granate in šrapneli padati naravnost med nas, da sem pustil konje in mislil na drugo. Kakor bi kdo s palico sunil v sršeno-vo gnezdo in bi se vanj zakadili vsi sršeni naenkrat, tako smo sedaj tudi mi začeli delati s podvojeno silo. Kar zdijvali smo. Gromenje naših topov, razpukavanje ruskih granat in šrapnel je povzročilo, da nisem mogel več ločiti posameznih strelom med seboj, ampak sem čul samo dolgo, dolgo gromenje, katerega ni hotelo biti konca ter se mi je zdelo, da traja celo večnost.

Po celem telesu sem čutil mrzel pot in nemo sem gledal, kako je tu pa tam udarila granata v gručo moštva, ki ga je močni pritisk granate razmetal na vse strani. Vseeno krog so ležali smrtno ranjeni; slišal sem njihove mile vzdihne, videl njihove umirajoče poglede. Njihova kri se je mešala z deževnico in jo popolnoma pordečila — vsepovsod sama kri, sama kri. Vedel sem, da se vsak hip lahko tudi moja zmeša s krvjo ostalih, toda vse to me ni napravilo obupanega ali prestrašenega, marveč sem je popolnoma otopel. Ko sem preje včasih bral opise bojnih prizorov, sem ves trepetal in sočustvoval z žrtvami; toda če se človek sam udeležuje boja, postane popolnoma nesposoben za kakoršenkoli človeškoblag občutek.

Polagoma sem zgubil ves razum in nisem mogel več trezno misliti. Ko sem se ozrl po bojnih tovariših, se mi je zdelo, da sse, sam zver, nahajam med divjimi zvermi, še vedno žejnimi krvi, dasi se jim iz gobcev kadri preobilo zavzite krvi bogatega plena. V očeh vsakogar sem bral, da ne misli na smrt, marveč samo na to, da bi se prellilo čim več sovražnikove krvi. In ta strašni prizor je trajal dolgo, dolgo, celo večnost. Če se sedaj spomnim na to borbo, zatrepetam, kakor je zatrepetalo srce ubogih staršev, ko so nenadoma zvedeli, da jim je padel edini sin, njihova edina nada na stara leta.

Granatam so sledili šrapneli. Sicer je učinek teh veliko večje, če ne eksplodirajo previsoko, a moralni učinek granat je veliko večji. Šrapneli nam niso povzročili veliko škode. Potem so se začele menjavati granate in šrapneli in divja godba se je nadaljevala.

Poveljnik naših baterij je začel resno misliti, da bi menjali postojanke, a dokler ne pride povelje, tega ni mogoče storiti. In povelja ni bilo, ker je opazovalec javil, da naše granate in šrapneli strašno obdelujejo sovražno artiljerijo, ki je na tem, da menja svoje postojanke. In še z večjo hitrostjo in navdušenostjo smo začeli streljati. Res pravi artiljerijski dvo boj. Veličastno divjih strahot takega dvo boja ne more opisati nobeno pero.

Končno je sovražni ogenj ponehal. Takoj smo vedeli, kaj to pomeni. In res je opazovalec javil, da so uničene tri ruske baterije, katerih ostanki se hitro umikajo. Bili smo zmagovalci. Pet minut na to smo tudi mi prenehali z ognjem. Še-le sedaj smo zopet postali ljudje in se zavedli človeških dolžnosti: pomagali smo ranjenecem, kolikor je bilo mogoče.

Tudi mene je ranil drobec granate,

ki se je razletela v neposredni moji bližini, na čelu. Rano sem si bil sam obvezal in je sedaj že zaceljena. Brazgotina nad desnim očesom pa me bo vedno spominjala na 22. marec, na dan, kakršnega nebom, tako upam nikdar več doživel.

Bančni predsednik prijel.

Newark, N. J., 27. jul. — Proti Edward H. Katchu, podpredsedniku od Mutual Trust Company v mestu Orange, N. J., je bilo danes izdano zaporno povelje, kakor tudi proti Thomas S. Byrnesu, tajniku podjetja. To se je zgodilo, ko je poprej državna bančna komisija zaprla finančni zavod. Omenjena bančna uradnika sta obdolžena poneverbe \$305.000.

Od Pasova v Belgrad.

Berlin (brezlično v Sayville), 26. jul. — Dnevno in naravnostno parobrodarstveno službo je pravkar uvedla Donaudampfschiffahrtsgesellschaft med Pasovom na Bavarskem in Belgradom, kakor poročta Ueberseeische Neugigkentangur.

"Bolesten vtis."

London, 28. jul. — Vest o naglosodni ustrelitvi britanskega kapitana Fryatta je povzročila v uradu za zunanje stvari bolesten vtis. Po naročilu državnega tajnika viscounta Grey je bila takoj poslana amerškemu poslanstvu nota, v kateri je naproseno, da g. Gerard, ameriški poslanik v Berlinu, dožene podrobnosti slučaja.

V ječi.

Jetnik tovarišu: "Zakaj pa Kozlevčar zmeraj muhe lovi?" "Lovski tat je, pa se lova ne more odvaditi!"

CENJ. NAROČNIKOM.

Druga polovica leta je pred kem nastopila. Bliža se hladna je in nastopili bodo daljši večeri, ko kdo rad kaj bere in se kratkočasima. Najboljše, najzanimivejše in novejše berilo najdete v dobrem pisu.

Izdajanje lista stane precej denar, zlasti odkar so se cene vsem potrebam podvojile in celo potrojile; po ki se rabi za list, stane zdaj skorajkrat toliko kot pred vojsko, barva ne pa skoro pet do desetkrat. Mi pa za list ne računamo več. Liko je treba poravnati. Največ se more z oglasi, a tudi naročnina biti plačana bolj točneje.

Upamo, da oni cenj, naši naročniki so nekoliko zaostali, to bi hotno vpoštevalo in pošljejo naravno, da jim se lista ne vstavi. Z odličnim spoštovanjem,

Uprav. Amer. Slovenec.

Zahvala D. S. D.

Podpisana se najiskrenejše zahvaljem slavnemu Družbi Sv. Družine, ki je tako hitro izplačala smrtnino za moj pok. sprogom Fr. Sp. Ištakot se zahvalim sl. dr. sv. Družine št. 1, ki se je potrudilo hitro urediti.

Priporočam to organizacijo vsakom in rojakinjam, da pristopijo, ker so lahko sigurni, da dobe področje in smrtnino.

MARIJA SPELICH

310 Granite St., Joliet

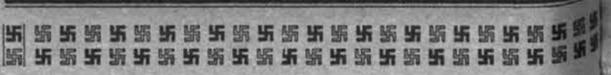
NA PRODAJ PEČ ZA HARD CO.

Heater, eno leto rabljena, prodajo po ceni. Več pove Amer. Slovenec, Joliet, Ill.

NAPRODAJ HIŠA S 7. SOBAMI

Se prodaja ceno, če se oglašite na 316 Vine St., Joliet.

College of Saint Thomas UNDER THE CONTROL & DIRECTION OF ARCHBISHOP IRELAND SAINT PAUL MINNESOTA A CATHOLIC MILITARY COLLEGE RANKED AS AN HONOR SCHOOL BY THE WAR DEPARTMENT Collegiate Commercial Academic Preparatory Careful Mental, Moral and Religious Training. Seven Hundred and Fifty Students From Twenty-Four States Last Year FOR ILLUSTRATED CATALOGUE ADDRESS Very Rev. H. Moynihan, D. D. President

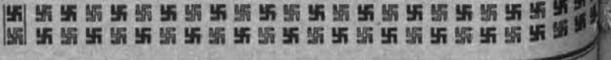

Buchanan-Daley Co.

Desplains and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premo

Največja zaloga v mestu PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO TELEFONI 597 Square Deal Vsakemu

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL. Piano and Furniture Moving Chicago telefon 4313. Northwestern tele...

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in vsake vovze in kočije. Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. tel. 2575 in N. W. 344. Naši kobiljazi in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZVEZDENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.

Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasiło: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvania z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

BOJ OB DNJESTRU.

(Izvirno poročilo "Slovenca".)

Pismo materi. — Priobčil Fric.

Draga mati! Prvo as pozdravljam in se zahvaljujem za skrb, ki jo kažeš v zadnjem pismu do mene. Ne bojte se zame. Meni zdaj ni slabo, tudi rana ni huda, videli se bomo še živi in zdravi. Samo eno je dolgčas mi je. Na bojnih poljanah se menja slika za sliko, prizor za prizorom, tam teče čas kot reka, dasi je težak, da lomi telo in dušo. Tu pa so bele štiri stene, bel strop, vrsta belih postelj in ljudi z bledeimi obrazi, ki si hočejo preganjati čas s pripovedmi in šalami, ki se hočejo smejeti, pa so vseeno dolgočasni in resni. Ali ne želijo tudi oni morda na fronto, kjer je kratkočasneje, ali le za kratek hip domov k svojcem? — Ali premišljujejo gledaje v strop ves rožni venec dogodkov in trpljenja, ki so ga v zadnjem času doživeli, in iščejo besed, da bi to opisali? Ne morejo opisati. Da bi povedali svojem? Niti povedati se ne da vsega, mnogo bo ostalo skritega za vedno v dušah, zakopanega nam in potomcem. Vendar, draga mati, vam bi rad opisal v toliko, v kolikor mi dopušča ta beseda in izraz, kaj se je godilo z menoj v zadnjih trenutkih, preden sem bil ranjen. Tri trenutki so se mi najbolj vtisnili v spomin: zdi se mi, da stojte ob moji postelji...

K nam je dospel novi bataljon, ki so ga pomešali med našo kompanijo. Zdelo se nam je, ko nas sopomnožili, da stojimo pred novimi dogodki, da se ima nekaj zgoditi. Nihče ni črnil besede, samo gledali smo se in čakali. Drugi večer smo dobili povelje, da moramo naprej. Kam naprej? V drugo vas. Druga ne vprašaj!... Kje je tista vas, koliko ur hoda, blizu so vražnika? Ne vprašaj! Hodili smo molče vso dolgo noč, spotali se v temi... a dalje... dalje... Nekje v temi je pel čuden glas... "Kaj je to?" "Morda ptič..." Zgrozil sem se in stisnil glavo na vrat. "Psi!"

Potem smo molčali vso pot. Tempo hoje je postal hitrejši. Jedva ob zori smo dospeli v vas, v eno onih bornih vasi ob Dnjestru, kjer nismo videli skoraj žive duše in smo se pokrili. Gladina Dnjestra se je svetlila v rastočem dnevu, valovi so nekam hiteli...

Na drugi strani Dnjestra se je kazala druga vas, popolnoma podobna naši... Nemo nas so gledale stavbe in strehe... Kaj je pod njimi? Slišal sem šepetanje na desni... "Kaj?" "Tam je sovražnik." Zgrozil sem se. Torej tako blizu je sovražnik, tisti, katerega ne vidim, slutim ga samo, skritega v onih stavbah? Oni, radi katerega sem tu, radi katerega joče moja mati? Samo voda, Dnjester, o katerem sem včasih bral, naju loči. Kaj se ima zgoditi? Kaj bo še morda ta dan pred večerom? To je bilo dne 13. julija. Naša artillerija je z vso silo obstreljevala ruske postojanke v nasprotni vasi. Granate so tulile in dvigale dim, razdirale hiše, grešile cilj in padale na breg Dnjestra, da so se dvignili curki in valovi kvišku. Srpaneli so puščali bele meglice nad bregom, nad strehami hiš... Potresala se je zemlja... Naenkrat je zapel rdeči petelin na strehi reki najbližje hiše, razpel perotnice in udaril z njimi po strehah sedelnih hiš, ki so bile hkratu vse v ognju. Visok plamen se je dvignil do neba, ki je pordelelo; kopal se je plamen v valovih Dnjestra, dim se je širil v šir pod nebom. V ta pekel pa je udarjalo iz naših topov... Rusi so se morali umakniti... O tem nas je obvestila močna patrolja, poslana v ono vas. Zvečer je prišlo povelje, naj gremo v ono vas. Prišla je

za nami menaža, a ni bilo časa použiti jo. Takoj v čolne in čez zibajoče valove na oni breg, kamor smo stopili, ko se je že napravila noč.

Na povelje smo šli ob bregu dalje, dokler ni patrolja naletela na Ruse. Okopali smo se v reki in se nato zakopali v tla v toliko, da nam ob belem dnevu niso mogle ruske kroglice škodovati. Obstreljevani smo bili čeli dan, čeli dan sem slišal sikajoče žvižge in neenanakomerne poke. Vmes so udarjale granate in se razpokale od jutra do večera...

Zvečer smo dobili rezervo v pomoč. Treba bo iti dalje, pogledat, kje so skrivajo Rusi. O menaži ni bilo niti govora. Kdo nam jo pripelje med žvižganjem krogel in tuijenjem granat? Ko se je storila noč, smo dobili povelje, da moramo naprej, v temo, v ujoj. (Kot smo izvedeli pozneje od ujetih Rusov, so dobili oni enako povelje.) Tiho smo stopali, da bi preprečili vsak šum, smo držali orodje, roka je stiskala puško... Šli smo kratko pot, nekaj korakov, ko nas obsujejo kroglice. Par vzkrikoj se je razleglo... Vrgli smo se na tla. Poki so rezali tmino in povelja: Pomakniti se na desno! Pomakniti se na levo! Naprej! Streljati! Ustaviti ogenj! — Vmes žvižgi, stoki ranjenih... Vseokrog pa tema, tema... Le nekoliko od nas se je svetlikalo in ugašalo...

Pomaknili smo se nazaj, da so nas zopet zbrali. Nato smo se pomaknili kolikor mogoče najtišje dalje pred rusko postojanko. Čakali smo zore, da jih napademo in premagamo, v drugem slučaju pa se naglo umaknemo. Skrivala nas je zrela, polnoklaša pšenica... Ob zori so naši napadli; naš oddelek strojnih pušk pa je imel povelje, naj ostane na mestu. Kmalu pa smo dobili tudi povelje: Naprej! Naši in Rusi so se že streljali in med najhujšim ognjem smo se pomikali proti ruski postojanki. Pred nami je klepala ruska strojna puška in pazila na nas. Ko je zaropotala, smo se vrgli na tla, ko je utihnila, smo skočili par korakov dalje. Tako smo delali to mučno vajo neprestano, dokler nismo prišli prav v bližino. Bil je grozen prizor. Naši vojaki so vstajali iz pšenice kot iz grobov, Rusi pa iz okopov. Trobentar je trobil za naskok... Potihnilo je streljanje... Pogledi so se križali... Roke so trdo stiskale puške. Naši so kričali Rusom: Roke gori! Nekaj jih je pometalo puške in se vdalo. Eno krilo pa je izvedlo napad...

Naenkrat me je nekaj sunilo v hrbet... Kaj je to? Nisem se zmenil. Zasklelo me je in nekaj spolzelo po hrbtu, nekaj gorkega. Kot mrzel pot me je obilo spoznanje... "Ranjen sem."

Bila je hujša zavest nego rana. Zrak prodrla je nahrbtnik in vse v njem in se ustavila v plitvi rani... Bil sem obvezan in poslan v bolnišnico... Tu sem okrevaj v vsakem oziru; zdi se mi, da sem mnogo pozabil.

To so moji zadnji dnevi, mati, ne vem pa za bodoče dni. Poslan bom zopet v boj, a kam, ne vem. Rad bi tja doli, da bi branil dom, da bi me preki mojega trupla prišli do as, mati, v naš dom, na naše polje. Tam doli bi se moja moč potrojila, moja ljubezen do doma postoterala. Pozdravljam Vas, mati in mislite na Vašega sina Andreja.

HUMORISTIČNA SLIKA IZ ŽIVLJENJA ZA BOJNO ČRTO.

Spisal za "Slovenca" Janez.

"Grega iskat lepo deklico?" Tako me je nagovoril dunajčan, zagrižen Nемеc, žid ves kar ga je. Ne, ne le bolj počasi; sem se malo zmotil. Žid je le na videz. "Pa grega!" sem mu z nasmehom odgovoril. Prav nič se mi ni danes ljubilo pohajkovati. Bil sem že ves zmujen od naporenega ponočnega dela. Zahotelo se mi je po spanju. Ker me

je pa vedno drezal in zbadal s svojimi pikirimi opazkami, sem mu moral končno vendar reči svoj prisiljeni "da". Moje srce pa je kovalo maščevalne naklepe.

"Danes se hočem maščevati nad teboj, ti židovska skaza, da ti bo v prihodnje nedostajalo poguma še kedaj me poprositi za spremljevalca."

"Grega?" me opomni že v drugič. "Idiva!" sem ga černo zavrnil. Uredil je prav po gosposko, ne po vojaško bolj rečeno, kakor kak častnik svojo obleko. Sicer je že dolgo nosil svoj priimek "častnik", kar mu je dobro delo. Za čepico si je pripel zeleno smrekovo vejico, pobril svoje rjavkaste tri četine s svojega zabulo debelega obraza. Premislil sem vse obraze, katere sem že videl na tem svetu. Spomnil sem se po dolgem prebiranju, da sem nekje v prestavi starega Homerja nekje čital o onem starodavnem Thersitu. Prispodabljal sem to pokveko njemu. Prav pravi "Identitaetschein" zanj. Res škoda, da nisem ohranil one prestave, bi bil lahko k njegovemu "Passierscheinu" kar to pripisal, pa bi se prav dobro ujemalo. Vsaka straža bi naju morala pustiti pri miru.

Šla sva. "Čakaj ti prikazen, ki ti teče še židovska kri po žilah, danes me boš pomnil!"

Tako sva šla molče po kamenitem gorovju. V svoji razburjenosti pa moj spremljevalec ni dosti pazil na svoje noge. Moral je poljubljati, ne vem že kolikokrat, bilo je zelo pogosto, belo trdo kamenje. "Kaj si tako slab v nogah kot malo dete, da ne moreš hoditi?" sem pretiral molk.

"Ja in Slap lepa deklica!" mi odgovori.

"Budalo neumno!" sem si mislil. Svečan molk je sedaj vladal med nama. Meni se ni ljubilo mlatiiti z njim praznih besed, a on je zbiral ne vem v katerem delu svojih precej majhnih možganov slovensčino, kolikor si jo je prisvojil po preteku petih mesecev. Premišljal in zbiral je pol ure — a rezultat je bil podoben lepi okrogli ničli.

Ker je bila pot do one hišice, do katere sem se bil namenil, dolga še kake pol ure, sem mu s težavo ubil v glavo par slovenskih besed. Naučil sem ga, kako mora pozdraviti, nekaj vedenja tudi in še marsi'aj drugega, kar je v navadi pri poštenih Slovencih. Nazadnje ga s težavo naučim oni usodepolni stavek. Rekel sem mu, če bi vse prizadevanje nič ne izdalo, naj poklekne pred dekle — vedel sem, da to preje stori kot pred Bogom — in naj ji izreče to-le srčno željo: "Lepa deklica, prosim te, namaži mene zabitega osla s kako sajasto posodo po obrazu. Da pa ne zbežim, prosim druge, naj me drže!" To sem mu s težko resnobo in z veliko težavo ubil v glavo. To naj bi bilo moje maščevanje. Res hudo je bilo, nazadnje je bil pa vendar orh strt. Srce mi je glasno bilo od veselja, ko mi je ta usodepolni stavek povedal na pamet brez napake. Prepričeval sem ga še, da se bo deklice gotovo udalo, ako jo tako poprosi.

"Tu, tu, lepa deklica!" me opozori Jurij — tako je bilo namreč ime mojemu spremljevalcu — na malo hišico, ki je bila na samoti. "Da, moj Jurij, tu je," mu odgovorim. "Le idi, pa dobro in srečno opravi; če bo pa kaj oporekala, pa ono povedj in stori, kar sem te preje naučil. To je moje priporočilo. Mene pozna dobro in moja beseda tudi nekaj velja pri njej."

"Idi vendar z menoj, mi pomoreš!" "Ne morem; imam sedaj druge nujnejši opravke. Le idi in zaupaj na mojo priprošnjo!" S tem sem mu podal roko in odšel.

Vrnil sem se v svoje stanovanje ter opisal vse pogovor svojim tovarišem. Ti so mi veselo pritrdjevali ter se rogali na vse grlo. Minuta za minuto je potekala, ura za uro; dan se je že nagnil. Jurija še vedno ni bilo domov. "Se mi je nakana izjalovila? Nikakor, to ni mogoče. Predobro poznam to dekle. Te ga veselja mi ne bo odrekla. Če bo le povedal oni stavek," sem si mislil.

V tem se odpro vrata. Moj ljubeznivi Jurij stopi ves rdeč, kot kuhan rak, v sobo. Vse občinstvo se veselja smehljaja. To je Jurij opazil. Kot črv ga je grizla jeza. "Vendar se mi je posrečilo!" sem radosten vzkliknil. Jurij pa stopi pred mene — na obrazu so bili še sledovi črnih saj — le eno besedo je jeknil: "Schuft!" in od tedaj sem imel mir pred njim.

SKRIVNOST OSAMELE UTRDBE.

Boj je miroval. Zdaleč je bobnelo grmenje topov liki godrnjanje nevidne nevihte. Iz ravnine so se dvigali stebri dima gorečih vasi proti nebu in plapolali kot orjaške žalobne zastave. V tesno sivino večernega mraka se je odevala ponižana dežela...

Trudni po vročem dnevu smo korakali v priborjeni Brest-Litovsk. Razvaline so nam obrobile cesto, nobena hiša ni bila cela. Ropot topovih koles, ki so se vozila po raztrgani cesti, je odmeval otlo po osamelih razvaljenih poslopjih, v katerih ni bilo sledu človeškega življenja. Segetajoč dim od Rusov požganih skladišč in vojažnic nam je silil v nos in pluća. Vzprejem, ki nam ga je pripravilo priborjeno tiho mesto ni bil kaj prijazen, a kaj bi nam! Treba nam je bilo le nekaj ur pokoja, miru — nekaj ur spanja in počitka v mirnem kotičku, ki naj bi nam odnesla trudnost dolgih, trdih dni in noči, ki smo jih prebili in dala pozabiti slik razdejanja, siromaštva in

smrtne bojzani, mimo katerih smo hodili.

Naša baterija je dobila v zavetje utrdbo na desni zunaj mesta. Stala je na nizkem robu in ko smo se ji približali, morali smo se začuditi, da je bila še tako dobro ohranjena. Povsod smo našli sicer sledov in znakov naglega umikanja sovražnikovega, okrog so ležale razbite lafete, razdejani municijski zaboji, napol pogrezla vojna kuhinja, nebroj konzervnih škatelj, ki jih je očividno iztresel bežeč voz. Povsod samo razdejanje, a utrdba, ki naj bi nam bila v stan, dobro ohranjena. Poznali so se sicer sledovi naših krogel, ki so jih bile izstrelile naše baterije, a pobežli sovražnik v ničemer ni izpopolnih razdejanja. Vsa zavetja so se kazala nepoškodovana, celo ona, ki so tvorila središče utrdbe, so bila nedotaknjena. In vendar je sovražnik po navadi na vsem potu uničil vse pred nami.

Stopil sem ob kazematah. Strelske luknje so zrlje vame kot temne tajnostne oči v kritju zdeče pošasti. Kaj je s to utrdbo? Ne vem kaj, ali stresalo me je čudno čustvo, ko sem ogledoval to smrtnotih zidovje, ki je ostalo celo sredi splošnih razvalin. Očital sem si, da me vznemirjajo razburjeni živci, napeti po duševnem in telesnem naporu minilih dni.

A utrdba mi ni bila pogodu. Neodločen sem korakal skozi železne duri pod nasipom. Bes te plantaj, se slamnice so ležale tu na deskah, domala čiste slamnice, preveč čiste za ruske vojašnice, nam izredno vabljive. Kako ne, ko že enajst dni razven gole zemlje nismo imeli pod seboj postelje!

Prihajalo je temaćno v notranjem prostoru. Užgali smo svetilke in korakali oprezno dalje, skrbno pazeci, da ne bi zadeli nenadoma na prikrito žice, ki bi utegnile užgati mino ali sicer uprizoriti kako hudobijo.

V sosednem hodniku je ležal mrlič. Z osteklenelimi očmi je strmel vame kakor začuden, čemu motimo grobno tišino te začarane utrdbe.

Prišli smo v kaščo. Tu smo našli celo moke in slanine in ni je bilo ro-

ke, ki bi bila uničila te zafove in pokvarila obeda naslednikom. Bilo je tu rusko izobilje, kakršnega še nismo našli nikoder.

Kaj se je utegnilo skrivati v tej trdnjavi? Ali je bilo tukaj vse v redu? Ali je bila v resnici osamela, osamela kakor se je kazala, ali kakor osamela se pravzaprav ni kazala? Ali nas ni hotela zmotiti z gostoljubnostjo, v tem pa skrivala nekaj, kar naj bi nas ugonobilo?

Iskal sem dalje. Prišli smo do orožarne. Lahko smo jo odprli, črna je zazijala klet nasproti. Električna žica je bila prerezana. Naše žepne električne zarnice so le malo pregnale temo v prostoru. Železen hodnik je držal okolo globoko pod nami ležeče kleti, iz katere je ob podolžni steni držala kvišku municijska vzpenjača. Le nerazločno smo mogli opaziti velike množine nabojev in smodnika pod nami.

Strmečim nizdolu, da bi prodrli tmino, je mahoma zavnel na uho rahel zvok, kakor bi padla prav lahka stvarca na kovinasto podnožje.

"Ali slišiš?" sem vprašal spremljevalca natihoma in oba sva prisluškovala kar najbolj napeto mogoče.

"Da, s stropa je kanila kaplja!"

"In zdaj! Si slišal?"

"Da, gotovo kaplja mokrote. Sicer je čudno, da bi bila vlažna orožarna, a najbrže je bila zadela krogla na kakem mestu strop, da pušča."

"Prav! Mogoče! A meni ta razlaga ni bila všeč."

"Mogoče so podgane, lahko so!" me je miril tovariš. Svetila sva na vse plati, a ničesar nisva mogla doznati kot to čudno redno tinkanje.

Nisem se mogel sprijazniti z njim. Utrdba se mi je zdela prikrito žugačje, tajnostno prežeca. Ako je clovček leto in dan na bojiščih in vajen gledati sto in stokrat smrti v oči, se ne boji iz lepa strahov. Tukaj pa se nisem mogel ubraniti čustva, ki me je svarilo skrivno-resno, ne da bi si bil mogel razjasniti vzrok.

"Predno jutri temeljito ne preišče-

mo gnezda, mu ne zaupam; naj se pes obesi, nekaj tu ni v redu!"

"Zdi se mi, da morda pri tebi ne," je godrnjal tovariš, "toda—kakor hočeš!"

Ukazal sem potrebno, pri vohodu v utrdbo sem postavil straže, ljudem pa sem dal prenočiti v približno dvatisoč korakov oddaljeni veliki lopi. Že nekaj minut potem, ko sem se sklenil tudi sam ob steni tega senika, me je objel globok spanec...

Bučanje kot na sodnji dan-me je vrglo kvišku. Nisem se zavedel takoj. Ko sem se, sem opazil, da ni strehe nad menoj; zvezde so sijale name in trske in drobci so pokrivali mene in tovariše, ki so se nekateri bas kopali kvišku. Srahovit grom, ki nas je bil zbudil nam je še vedno bobnel po ušesih.

Zdajci je planil k meni eden topničarjev:

"Utrdba je zletela v zrak!..."

Stekli smo iz lope, utrdbe ni bilo več; kakor bi jo bila vzela vihra.

V shrambi za smodnik je bil pripravljen peklenški stroj in točno ob času, ko so imeli zmagovalci spat v nji, je razgal utrdbo po zraku...

Dobra slast

je odvisna večinoma od dobrega želodca in dober želodec je odvisen od rednega delovanja celega prebavnega ustroja. Čitajte kako Severov Življenski balzam (Severa's Balsam of Life) učinkuje v slučajih želodčnih neprilic: "Trpel sem celih dve leti ter sem sedaj na potu k zdravju. Sedaj imam dobro slast ter zopet lahko delam ter se dobro počutim in vse to je storil za me Severov Življenski Balzam. Priporočam ga vsem, ki so slabotni." — Andrej Koren, Logansport, Pa. — Severov Življenski balzam je izborni pripravek za zdravljenje ne-prebave, slabe prebave, otrpilih jeter, in raznih njim podobnih neprilic kakor nečistega jezika, zgube slasti, splošne slabosti, bledosti in slabega želodca. Cena 75 centov v vseh lekarnah ali od nas. W.-F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.—Adv.-Tue.-Aug.

Kakor hladna pijača kadar ste žejni -- zadovoljijo!

Kadar ste prav žejni---hladna voda! Ta vas zadovolji! Kadar hočete kaditi---Chesterfield cigarete! Te zadovoljijo!

Pa tudi so Chesterfield cigarete nežne. Ta vrsta razvedrila---nežnost z "zadovoljenjem"---nudi kadilcem nekaj, česar ne more ponuditi nobena druga vrsta cigaret, ker noben izdelovalec cigaret ne more ponarediti Chesterfield Blend! Dobite novo okrepčilo danes. Dobite Chesterfields!

Liggett & Myers Tobacco Co.

Chesterfield Cigarette

20 za 10c. ZADOVOLJIJO! V lepi kanvi 100 Chesterfield cigaret dobite za 50c, če jih vaš trgovec nima, pišite na: Liggett & Myers Tobacco Co., 212 Fifth Ave., New York City. **dasi so nežne!**

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

Gospa Defarge je pomignila porotniku in Maščevalki, naj stopita malo bližje k vratom, in jima je tam tako razložila svoje nadaljnje namere:

"Ona bo sedaj čakala doma trenutka njegove smrti. Zalovala bo in tožila. Pripravljena bo očitati republikrivičnost. Polna bo sočutja z njenimi sovražniki. Jaz pojdem k njej." "Kako čudovita žena, kaka božanstvena žena!" je vzklilnik Jacques tri očaran. "Ah, najdražja moja!" je zavpila Maščevalka in jo objela.

"Vzemi ti moje pletivo," je dejala gospa Defarge in ga izročila svoji pomočnici, "ter ga pripravi na mojem navadnem prostoru. Prihrani mi moj običajni stol. Pojdi naravnost tja, ker bo danes najbrže večja gneča kot sicer."

"Rada izvršujem ukaze svoje načelnice," je odgovorila Maščevalka vestno in jo poljubi na lice. "Ti se ne boš dolgo mudila?"

"Se pred začetkom bom tam." "In preden pridejo vozovi. Gotovo bodi tam, duša moja," je zaklicala Maščevalka za njo, kajti odšla je že bila na ulico, "preden pridejo vozovi!"

Gospa Defarge je lahko pomignila z roko v znamenje, da je slišala in da bo gotovo prišla o pravem času, ter odšla skozi blato okrog vogla jetnišnice. Maščevalka in porotnik sta gledala za njo, ko je odhajala, visoko občudujoč njeno lepo postavo in odlične pravne lastnosti.

Takrat je bilo mnogo žena, ki je čas položil nanje svojo strahno, pače roko; a nobene se ni bilo bolj bati kot te brezsrčne žene, ki je sedaj hodila po ulicah. Mogočnega in neustranskega značaja, bistriga in naglega uma, velike odločnosti, obdarovana s tisto lepoto, ki se zdi, da ne daje le svoji posestnici trdne volje in vztrajnosti, marveč da nehoti vzbuja tudi v drugih priznanje teh lastnosti, bi se ta žena odlikovala ob tem nemirnem času v vsakem slučaju. A že od mladih let prepojena s tuhtajočo zavestjo krivice in ukoreninjenim sovraštvom do enega sloja, se je v okoliščinah razvila v tigra. V njej ni bilo mrvice usmiljenja. Če je sploh kdaj imela to krepost, jo je bila popolnoma izgubila.

Nič ji ni bilo, da je nedolžen človek imel umreti za grehe svojih prednikov; ona ni videla njega, temuč nje. Nič ji ni bilo, da je njegova žena imela vedeti in njegova hči osiroteti; to je bila nezadostna kazen, ker so oni bili njeni naravni sovražniki ter njen plen in torej niso imeli pravice živeti. Prositji jo bi bilo brezuspešno, ker se celo sama sebi ni smilila, če bi jo bili pobili v katerem izmed mnogih izgredov, ki se jih je udeleževala, bi se ne bila pomilovala; in če bi jo poslali jutri pod sekuro, bi se ji ne približala z mečjim čuvstvom kot s kruto željo, zamenjati prostor s človekom, ki jo je tja poslal.

Tako srce je imela gospa Defarge pod svojo grobo obleko. Dasi je bila malomarna in nekako strahotna, je bila vendar dosti čedna obleka in njeni temni lasje so se bogato usipali zpod sirove, rdeče kape. V nedrju je imela nabasano pištolo. Za pasom je skrivala ostro bodalo. Tako opremljena in s samozavestjo takega značaja ter z gibčnostjo žene, ki je v dekliških letih hodila navadno bosna po rjavem morskem pesku, je gospa Defarge šla po ulicah.

Ko so snoči sestavljali načrt, kako odpotovati s kočijo, ki je ravno takrat čakala na izpolnitev svojega tovara, je gospoda Lorryja zelo skrbelo, kako naj sprejme gospodično Pross vanjo. Ni bilo le želiti, da se voz ne preobtvori, temuč je bilo tudi največje važnosti, da se čas, ki se je trafil s pregledavanjem kočije in popotnikov, skrči do skrajnosti; rešitev bi mogla biti odvisna le od nekaj trenutkov, ki bi jih tuhtam prihranili. Slednjič je po vestnem premišljevanju predložil, da se gospodična Pross in Jerry, ki sta mogla zapustiti mesto, odpeljeta ob treh z najhitrejšim vozom, ki so ga poznali ob tistem času. Ker nista nosila prtjlage, bi mogla kočijo kmalu dohiteti, jo prebiti in že naprej naročiti poštne konje ter tako zelo pospešiti popotovanje med dragocenimi nočnimi urami, ko se je zamude bilo najbolj bati.

Ker je gospodična Pross upala, da jim bo mogla tako storiti v nujni sili resnično uslugo, je načrt z veseljem pozdravila. Ona in Jerry sta videla kočijo, ko se je odpeljala, sta vedela, koga je Solomon prinesel, sta prebila kakih deset minut v mukah negotovosti in sta ravno tedaj končavala priprave, da se odpeljeta za kočijo, ko je gospa Defarge prihajala po ulicah in se bolj in bolj bližala zapuščenemu stanovanju, v katerem sta se posvetovala.

"Kaj torej menite, gospod Cruncher," je dejala gospodična Pross, ki je bila tako razburjena, da je komaj mogla govoriti ali stati ali hoditi in sploh živeti. "Kaj menite, če bi se ne odpeljala s tega dvorišča? Ko je ena kočija že odšla od tod, bi to morda vzbudilo sum."

"Menim, gospodična," je odgovoril gospod Cruncher, "da imate prav. To-

da jaz bom z Vami, naj imate prav ali ne."

"Tako me je prevzel strah in upanje za naše drage," je rekla gospodična Pross in glasno zaihtela, "da nisem sposobna napraviti nobenega načrta. Ali ste Vi sposobni napraviti kak načrt, moj dragi, dobri gospod Cruncher?"

"Za svoje bodoče življenje, gospodična," je odgovoril gospod Cruncher, "upam, da. Glede sedanje rabe te svoje glave, mislim, da ne. Ali mi boste dovolili, gospodična, da Vam razodnem dve objubi, ki jih mislim napraviti v tem težavnem položaju?"

"Oh, za božjo voljo!" je vzklilnik gospodična Pross, še vedno glasno ihtoč, "povejte in potem nehaite s tem."

"Prvič," je dejal gospod Cruncher, "ki je ves trepetal in govoril s prebledelim, slovesnim obrazom, "če tiste uboge sirote srečno uidejo, ne bom storil nikoli več, nikoli več!"

"Popolnoma sem prepričana, gospod Cruncher," je odgovorila gospodična Pross, "da ne boste storili nikoli več, naj bo že karsikoli, in Vas prosim, da ne smatrate za potrebno, natančneje mi pripovedovati, česa ne boste storili nikoli več."

"Ne, gospodična," je dejal Jerry, ne bom Vam govoril o tem. Drugič: Če tiste uboge sirote srečno uidejo, ne bom nikoli več branil gospe Cruncher plaziti se, nikoli več!"

"Naj bo to kakršnokoli gospodinj-sko delo," je rekla gospodična Pross, ki si je izkušala otreti oči in se pomiriti, "mislim, da bo najbolje, če ga gospa Cruncher opravlja popolnoma svobodno. — O, dragi moj!"

"Jaz pravim celo," je nadaljeval gospod Cruncher, v katerem se je pojavilo skrajno vznemirjajoče nagnjenje govoriti kakor s pridržnice, "in zapomnite si moje besede ter jih izporedite tudi gospe Cruncher — da so se moje misli o plazenju izpremenile in da želim iz vsega srca, naj bi se gospa Cruncher plazila tudi ta trenutek."

"Seveda, seveda! Jaz upam, da se plazi, ljubi moj," je vzklilnik obupana gospodična Pross, "in da ji gre po sreči."

"Bog ne daj," je nadaljeval gospod Cruncher še z večjo slovesnostjo, večjo jo počasnostjo in večjim nagnjenjem govoriti kakor s pridržnice, "da bi karkoli, kar sem kdaj govoril ali storil, sedaj škodovalo mojim resnim željam glede tistih ubogih sirot. Bog ne daj, da bi se ne plazili mi vsi (če je le količkaj mogoče), da jih rešimo iz tiste strašne nevarnosti! Bog ne daj, gospodična kakor sem rekli: Bog ne daj!" Tako je sklenil gospod Cruncher, ko se je dal časa zastoj trudit najti boljši konec.

In gospa Defarge je še vedno nadaljevala pot po ulicah in se bližala bolj in bolj.

"Če se sploh kdaj vrnevo v domovino," je rekla gospodična Pross, "bodite prepričani, da bom izporedila gospe Cruncher, kolikor sem si sploh mogla zapomniti in razumeti iz Vašega pretresljivega govora; za vsak slučaj pa Va sragotavljam, da bom pričala, kako odločni in resni ste bili ob tem strašnem času. A sedaj Vas prosim, premišlujva! Cenjeni gospod Cruncher, premišlujva!"

Gospa Defarge je še vedno nadaljevala pot po ulicah in se bližala bolj in bolj.

"Če bi Vi šli naprej," je dejala gospodična Pross, "in zadržali voz, da se ne pripelje semkaj, ter me počakali kje drugod; ali bi ne bilo tako najbolje?"

Gospod Cruncher je menil, da bi bilo najbolje.

"Kje bi me mogli počakati?" je vprašala gospodična Pross.

Gospod Cruncher je bil tako zmeden, da ni mogel misliti na noben drugi prostor kot na Tempelska vrata. Ah! Tempelska vrata so bila stotine milj daleč in gospa Defarge je že bila zelo blizu.

"Ob vratih stolnice," je dejala gospodična Pross. "Ali bi bilo predaleč, če bi me čakali pri stolnici med stolpom?"

"Ne, gospodična," je odgovoril gospod Cruncher.

"Tedad pojdite, ki ste tako dobri," je rekla gospodična Pross, "naravnost na pošto postajo in povejte tako." "Nerad Vas pustim samo," se je obojavil gospod Cruncher in odkimal z glavjo. "Nič ne vemo, kaj se utegne zgoditi."

ba ji je bila, da je morala svojo zunanost tako urediti, da ne bo vzbujala na ulicah posebne pozornosti. Pogledala je na uro; bilo je dvajset minut čez dve. Ni smela izgubljati časa in se je morala tako napraviti.

Skrajno razburjena in v strahu pred samoto zapuščenih sob ter umišljenih obrazov, ki so pogledovali iz vsakih odprtih vrat, si je gospodična Pross nalila v umivalnik mrzle vode in si začela izpirati oči, ki so bile otekle in rdeče. Preganjana od svojih mrzličnih strahov, ni mogla niti za trenutek trpeti na očeh curljajoče vode, ki jo je slepila, marveč je venomer prenehalva in se ogledovala, če je kdo ne opazuje. V enem izmed teh prestankov je odskočila in zavpila, kajti nekdo je stal v sobi.

Umivalnik je padel na tla ter se ubil in voda je stekla proti nogam gospe Defarge. Po čudnih, mračnih potih in skozi mnogo prelite krvi so se te noge srečale s to vodo.

Gospa Defarge jo je hladno pogledala in dejala: "Kje je Evremondova žena?"

Gospodični Pross se je zabliskalo v duši, da so vsa vrata odprta in da bi utegnula izdati beg. Prvo, kar je storila, je bilo, da jih je zaprla. V sobi jih je bilo četrto in zaprla je vsa. Nato je stopila pred vrata sobe, v kateri je stanovala Lucija.

Temne oči gospe Defarge so ji sledile pri tem naglem delu in so obstale na njej, ko je končala. Gospodična Pross ni imela nič lepega na sebi; leta niso ukrotila njenega divjaškega izraza in ne umilila njene odurne zunanjosti; toda tudi ona je bila na svoj način odločna žena in je merala z očmi gospe Defarge od nog do glave.

"Na videz bi ti lahko bila Luciferjeva žena," je dejala gospodična Pross vsa zasopla. "A vendar mi ne boš kos. Jas sem Angležinja."

Gospa Defarge jo je pogledala zaničljivo, a vendar z istim čuvstvom, ki je obhajalo tudi gospodično Pross, da sta namreč pred bojem. Videla je krepko, odločno, žilavo ženo, kot je gospod Lorry videl v davnih letih v isti postavi ženo močne roke. Vedela je prav dobro, da je gospodična Pross bila vdana prijateljica družine; gospodična Pross je vedela prav dobro, da je gospa Defarge bila zlohotna sovražnica družine.

"Ko sem šla tja," je dejala gospa Defarge, lahko zamahnivši z roko proti usodepolnemu kraju, "kjer mi hranijo pripravljen stol in pletivo, sem mimogrede vstopila, da se ji poklonim. Hotela bi govoriti z njo."

"Jaz vem, da so tvoji nameni ziji," je odgovorila gospodična Pross, "in le prepričana bodi, da bom tudi jaz svoje znala braniti."

Obedve sta govorili svoj jezik in nobena ni razumela druge; toda pazljivo in napeto sta izkušali spoznati iz izraza in obnašanja, kaj pomenijo nerazumljive besede.

"To ji ne bo v prid, če se bo sedaj skrivala pred menoj," je rekla gospa Defarge. "Dobri domoljubi bodo vedeli, kaj to pomeni. Pokaži mi jo. Pojdite ji povedat, da želim govoriti z njo. Ali slišite?"

"Če bi ti oči bile svedo," je odgovorila gospodična Pross, "in jaz angleška deska, bi ne odlučila niti pazderja od mene. Ne, brezbožna tujka; jaz sem ti kos."

Gospa Defarge seveda ni mogla natančno razumeti teh tujih besed; a toliko je vendar razbrala iz njih, da se ji posmehuje.

"Bedasta nestuda!" je dejala gospa Defarge, nagubavši čelo. "Ti me nič ne brigaš. Jaz hočem govoriti z njo. Ali ji povej, da želim govoriti z njo, ali se umakni z vrat, da grem sama k njej!" Te besede je pojasnila z jezno kretljivo desnico.

"Nikdar nisem mislila," je rekla gospodična Pross, "da bom kdaj želela razumeti tvoj nezmišljen jezik; toda sedaj bi dala vse, kar imam, razen obleke; ki jo nosim, če bi vedela, ali količkaj slutiš resnico."

Nobena ni niti za trenutek obrnila oči od druge. Gospa Defarge se ni bila premečnila s prostora, kjer je stala, ko jo je gospodična Pross prvič ugedala; a sedaj se je približala za en korak.

"Jaz sem Britanka," je dejala gospodična Pross, "jaz sem obupana. Ne dala bi zase dveh angleških pensov. Vem, da je tem več upanja za mojo ljubljeno, čim dalj te zadržujem tukaj. Če se me dotakneš, ti ne bom pustila niti šopa teh temnih las na glavi."

Tako gospodična Pross, odkimavaje z glavjo in bliskajoč z očmi pri vsakem naglem stavku, in vsak nagel stavek v eni sapi. Tako gospodična Pross, ki v svojem življenju ni udarila žive duše. Toda njena srčnost je bila tiste mekhe vrste, da ji je izvabila nezadušljive solze v oči. Gospa Defarge je razumela to srčnost tako malo, da jo je smatrala za slabost. "Ha, ha!" se je smejala, "uboga sirota! Kaj mi je zate! Obrnila se bom na doktorja." Tedaj je zaklicala glasneje: "Meščan doktor! Evremondova žena! Evremondov otaok! Odgovori sploh kdo meščanki Defarge razen te neumnice!"

Morda je sledeča tiho, morda skriti izraz na obličju gospodične Pross, morda nenaden sum, neodvisen od teh dveh vzrokov, zašepetal gospe Defarge, da so odpotovali. Naglo je odprla troje vrat in pogledala noter.

"Nikdar!" je dejala gospodična Pross, ki je ravnotako dobro razumela zahtevo, kakor je gospa Defarge razumela odgovor.

"Če jih ni v tej sobi, so odšli in jih moremo zasledovati in pripeljati nazaj," je mislila gospa Defarge sama pri sebi.

"Dokler ne veš, če so v tej sobi ali če niso, ne moreš vedeti, kaj ti je storiti," je mislila gospodična Pross sama pri sebi. "In tega tudi ne boš zvedela, če ti bom jaz mogla ubraniti; a bodisi da zveš ali da ne zveš, odšla ne boš od tod, dokler te bom jaz mogla držati."

(Konec prih.)

Rojaki in rojakinje širom Amerike! Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(The Holy Family Society)
štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pasdertz, Joseph Pežak.

To društvo sprejema rojake in rojakinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podpisane. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar.

Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

Alpentinktura za moške in ženske lasje od katere takoj prenehajo lasje odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flasa \$2. — Ako želite imeti v šestih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lasje? Rabite takoj Wahčič Brusil tinkturo, od samo ene flase postanejo lasje v ših dneh popolnoma naravni, kakoršne ste v mladosti imeli: 1 flasa \$1.75. — Wahčič Fluidi kateri odstranijo reumatizem, tiganje ali kostišol v rokah, nogah in križcah, popolnoma v ših dneh: flasa \$2 dol. 50c. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranijo za samo 75 centov. Za polne noge rabite Kneipov prašek, pipje pot, odstrani slabi dihi in ozeblino, bakra 75c. — Elsa ženska zeceli vsako rano, opekline, bule, turrove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1.75. — Ta ženska je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žubno vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se univate z Wahčič "Tar Soap" (nilo), odstrani prišče, solnčnate pore in drugo nečistost na obrazu. 3 kose za 75c. Kateri bi moja zdravila brez uspeha zabil mu jamčim za \$5. Pri naročbi se priloži vsota v papirnatem donarju, če pa je menj kot dolar, se pa v znakmah pošlje v pisnu pošlje. Za vsedruge pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

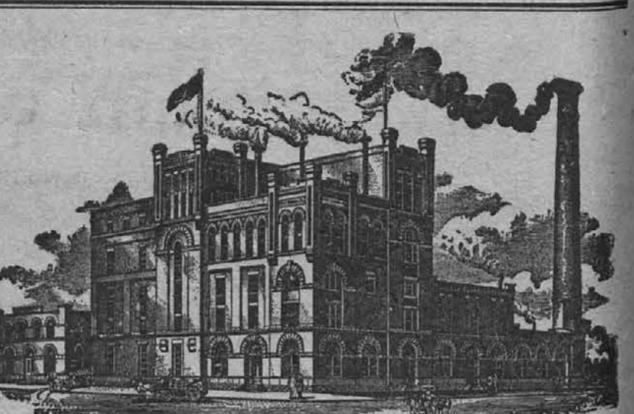
JACOB WAHČIČ
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za\$12.00
- Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
- Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za\$5.00
- Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za\$7.00
- Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50
- S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00
- Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za\$9.00
- Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za\$12.00
- Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za\$6.00
- Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$7.00
- Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$6.00
- Domache Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chl. Phone 376 N. W. 927.
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Naznani lo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatsko mu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

ново mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kje imam največjo zalogo svežega in svehega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spajo dajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinam. Moje blago bo najboljšo, najčistejšo in tudi po zmerni ceni.

Splošnovanjem

John N. Pasdertz
Chicago tel. 2917
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

POZOR ROJAKINJE!
Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljšo sveže in prekujene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Luka Pleš e

HRVATSKO-SLOVENSKA GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina domača in importirana žganja in vina ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk

1014 North Chicago St., Joliet, Ill.

Naročite zaboj steklenic

novoga piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.